

Til § 58.

Stk. 1 er nyt, men svarer for sundhedskommissionernes vedkommende til en lang række sundhedsvedtægtsbestemmelser, jfr. normalsundhedsvedtægten for landkommuner § 5. Tilsynsbestemmelsen omfatter også tilsyn med autoriserede laboratorier.

Stk. 2 stemmer med 1857-lovens § 9, 1. og 2. pkt., og forskellige regulativer, jfr. § 10, stk. 1, i Ingeniørforeningens regulativ, og svarer til KF § 26, stk. 3, men omfatter også de i § 56 omhandlede private vandværker.

Da undersøgelser af betydning for vandforsyningen næppe vil nødvendiggøre dyberegående indtrængen i private forhold på den undersøgte ejendom, har man ikke ment det nødvendigt at udbygge bestemmelsen i overensstemmelse med § 91 a i forslag til lov om ændring af vandløbsloven.

Til § 59.

1926-lovens § 1, stk. 4, giver regler om adgang for vandforsyninger til mere indgribende undersøgelser på fremmed grund. Noget mere udførlige bestemmelser i denne retning er givet i vandløbslovens § 90. KF § 29 sammenarbejder disse bestemmelser, men fraviger vandløbslovens regel ved at fastsætte, at undersøgelsesarbejderne så vidt muligt skal varsles forud ved særlig meddelelse til de enkelte grundejere. Dette er i overensstemmelse med den senere, i øvrigt noget lignende bestemmelse i § 3 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

I § 59 har man i noget højere grad bygget på bestemmelsen i § 3 i ekspropriationsloven af 1964.

Til § 60.

Efter 1926-lovens § 13, stk. 1, skal den vandløbsret, der behandler sagen om et nyt vandafledningsanlæg, overgive sagen til en landvæsenskommission nedsat efter vandforsyningsloven, hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg eller sundhedsmyndighederne i henhold til 1926-lovens bestemmelser nedlægger protest mod vandafledningsanlægget for at hindre grundvandets forurening eller fare for sænkning af grundvandstanden. Efter § 13, stk. 2, skal vandløbsretten endvidere overgive sagen til en landvæsenskommission nedsat efter 1926-loven, hvis den selv skønner, at der er mulighed for, at afledningsanlægget kan blive i strid med 1926-loven.

1926-lovens § 13, stk. 3, bestemmer på den anden side, at hvis der under en sag for en landvæsenskommission, der er nedsat i medfør af 1926-loven, fremkommer spørgsmål, der berører vandløb m. v., kan den landvæsenskommission, der er nedsat i anledning af vandforsyningssagen, afgøre disse

spørgsmål efter den gældende vandløbslovgivning. Bestemmelsen giver kun landvæsenskommissionen en ret, men ikke en pligt til at behandle sådanne vandløbsspørgsmål; opstår der i forbindelse med vandforsyningssagen større vandløbsspørgsmål, f. eks. om en større kloakering, kan kommissionen henvise spørgsmålet til en vandløbsret.

KF har i § 33, stk. 1, 2 og 4, foreslået regler, der viderefører 1926-lovens § 13.

En regel svarende til 1926-lovens § 13, stk. 1, er nu optaget i landbrugsministeriets forslag til lov om ændring i vandløbsloven, jfr. dette forslags affattelse af vandløbslovens § 7, stk. 2. Det er ikke fundet nødvendigt at have en udtrykkelig bestemmelse svarende til 1926-lovens § 13, stk. 2. Nærværende forslags § 60 svarer til 1926-lovens § 13, stk. 3, jfr. KF § 33, stk. 4.

Til § 61.

Efter 1926-lovens § 2, stk. 7, skal akterne i vandforsyningssager sendes til amtet til registrering og opbevaring. En genpart af kendelsen, ledsaget af kort med angivelse oplandsgrænser, skal indsendes til indenrigsministeriet til opbevaring.

De oplandsgrænser, der indtegnes på kortene, er i sager om grundvandforsyning undertiden grænserne for indvindingsoplandet, jfr. herom forslaget § 1, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår af bemærkningerne, er det dog tit vanskeligt at fastlægge indvindingsoplandet med større sikkerhed. I praksis beregnes ofte i stedet omkring vandindvindingsanlægget et i reglen cirkulært område af en sådan størrelse, at den grundvandsmængde, som dannes ved nedregning på området, svarer til den grundvandsmængde, anlægget har lov til at oppumpe. Området ligner indvindingsoplandet deri, at det vokser med indvindingens størrelse, men det er i øvrigt ikke identisk med indvindingsoplandet; det kan imidlertid være nyttigt at beregne et sådant område, fordi det giver en god oversigt over, hvor stor en del af egnens grundvandsdannelse der beslaglægges af indvindingen. Undertiden beregnes der ved siden af eller i steder for sådanne indvindingsoplande eller områder beskyttelsesområder for vandværkerne, jfr. bemærkningerne til § 41.

De kendelser og oplandskort, som indsendes til indenrigsministeriet i medfør af 1926-loven, arkiveres — efter endt ekspedition i ministeriet og sundhedsstyrelsen — hos Danmarks geologiske Undersøgelse under former, der giver en udmærket oversigt over det ved kendelser tilladte vandforbrug i Danmark.

1926-lovens § 2, stk. 7, er videreført i KF § 34, stk. 1, der også bestemmer, at der skal sendes gen-